

Tôn Nữ Phù Dung

Hoa đẹp nhất: Hoa Phù Dung.
Em đẹp nhất: Tôn Nữ Phù Dung.
Khi không tôi nói như khùng,
Tên em mà nữ đem lồng vào Thơ!

Đem lồng vào một chiều mưa
Đem lồng vào sáng mờ mờ bình minh.
Em ơi đừng né giạt mình
Câu thơ Lục Bát có tình Ca Dao!

Xưa nay những lời ngọt ngào
Những ý thắm phúc nói sao...hơn lời?
Ai đi chẳng nhớ một người
"Hàm răng rất đẹp, miệng cười rất duyên".

Thơ không dữ, thơ không hiền
chỉ êm như lụa, chỉ mềm như nhung
Bởi vì tên em Phù Dung
Nếu em tên khác, anh lòng mùa Thu?

Anh lòng...lúc đó trăng lu
Gió bắc hiu hắt, sương mù bay bay...
Đóa Phù Dung nở một ngày
mà em muôn thuở trời bày tương tư!

Con sông xưa có ai ngờ
Tương Giang ai đặt...bây giờ Hương Giang!
Em trong điện ngọc lâu vàng
khi không thoát hiện cho chàng ngó theo...

Ngó theo...bóng ngựa qua đèo
Cheo Reo xưa ở, Cheo Reo mô rồi?
Một hôm nước Mỹ chân đồi
Tôi nghe chân mỗi tôi ngồi ngắm hoa...

*Hoa Phù Dung giống người ta
Em trong muôn thuở cứ là sáng nay...*

Trần Vấn Lệ

